

1

บัญชีออม (อา) ซีพ

ถ้าคุณเป็นบุรุษไปรษณีย์ ก็ไม่ควรไปขอเช่าห้องน้ำของบ้านที่คุณไปส่งจดหมาย

เมื่อมองย้อนไปแล้ว ผมไม่จำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องนี้ผ่านประสบการณ์ตรงก็ได้ แต่ถึงอย่างนั้น ผมก็ยังไปยืนอยู่บนบันไดหน้าบ้านพร้อมจดหมายที่นำมาส่ง กับคำร้องขอที่ชวนกระอักกระอ่วนใจ

ในฐานะนักเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผมเป็นบุรุษไปรษณีย์ที่แหย่มากเลยทีเดียว เพราะความไร้ระเบียบ ทำทางงะแง่งะ คงทำให้มีสิทธิ์โดนสเปร์ยพริกไทยได้ไม่ยาก มีอยู่วันหนึ่ง ผมสลัดเส้นทางการส่งจดหมายเข้ากับป้ายซึ่งนั่นหมายความว่าบ้านที่ปกติได้รับจดหมายตอนบ่ายจะได้รับตอนเช้าแทนเจ้าของบ้านผู้มีความสุขคนหนึ่งบอกว่า ผมเป็นบุรุษไปรษณีย์ที่ดีกว่าคนเดิมนะเลย โดยที่ไม่รู้ว่าไอ้คนเดิมที่ว่ามันก็ผมนี่แหละ ผมเอ้ออออกไปกับเธอแล้วบอกว่า “จริงด้วยครับ ใ้หมอนั้นมันห่วยจริงๆ”

เส้นทางอาชีพของผมโคจรผ่านสถานที่มากมาย อย่างร้านสะดวกซื้อ “แอมป์เปิ้ลคันทรี่” ที่ไม่มีแอมป์เปิ้ลขายสักผล หรือร้าน “กางเกงชายมอริส” ที่ไม่มีคนชื้อมอริสแต่มีกางเกงเพียบ

2 เกลียตวันศุกร์ รักวันจันทร์

ผมใช้เวลาสิบหกปีเดินทางไปทั่วอเมริกา เขียนคำโฆษณาให้กับร้านโฮมดีโป สร้างแบรนด์ให้กับบริษัทโบส ทำการตลาดให้บริษัทสเตเบิลส์ ผมเคยถูกเลย์ออฟจากบริษัทสตาร์ทอัพแห่งหนึ่ง ถูกไล่ออกจากอีกบริษัท ทำธุรกิจของตัวเองเจ๊ง ค้นพบงานในฝันแล้วก็ทิ้งมัน ตลอดเส้นทางที่ผ่านมาฉัน ผมเรียนรู้บทเรียนหนึ่งเกี่ยวกับการทำงาน

เราสามารถควบคุมอะไรๆ ได้มากกว่าที่คิด

นี่เป็นเรื่องจริงเสมอ ไม่ว่ามันจะเป็นงานที่ดี งานที่ไม่ดี งานในฝัน หรือแม้แต่การว่างงาน

มันขึ้นอยู่กับเรา แม้ว่าเราจะชอบโทษคนอื่น สภาพเศรษฐกิจ หรือเจ้านายที่ “ไม่เคยเข้าใจเราเลย” แต่ความเป็นจริงก็คือ การจะมีงานที่ดีกว่าเดิมต้องเริ่มจากทำตัวเราให้ดีกว่าเดิมเสียก่อน

งานไม่ใช่ศัตรูของเรา

งานไม่จำเป็นต้องเป็นคุกที่มองไม่เห็นซึ่งเราเต็มใจจะถูกคุมขังจนกระทั่งได้รับการอภัยโทษ จริงๆ แล้วมันตรงกันข้ามเลย งานสามารถเป็นสิ่งที่สุดยอดได้

งานเป็นความอัศจรรย์ได้

ถ้าเราเลิกเบื่อวันจันทร์ ถ้าเรากล้าที่จะเปลี่ยนแปลงมัน ถ้าเราปฏิเสธที่จะติดแหง็กอยู่กับที่

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้บอกให้คุณออกจากงาน (ผมเขียนเรื่องนั้นไปแล้วในเล่มที่ชื่อ *Quitter* เพราะผมเป็นคนสร้างสรรค์แบบนั้นแหละ)

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เกี่ยวกับการเริ่มต้นอะไรใหม่ๆ (เรื่องนั้นผมก็เคยเขียนไปแล้วในเล่ม *Start*)

แต่หนังสือเล่มนี้จะเจาะจงเกี่ยวกับการสร้างอาชีพของเราด้วยการลงทุนสี่แบบซึ่งงานสุดยอดพิเศษทุกงานล้วนมีเหมือนกัน

การลงทุนนั้นเป็นเรื่องใกล้ตัวเสียจนเราอาจมองข้ามมันไป เหมือนที่ผมและศิลปินลูกโป่งที่สนามแห่งหนึ่งในคืนนั้นมองข้าม

ถ้าคุณกลัวว่าผมจะใช้วันหยุดสุดสัปดาห์แบบสุดพิลึกพิลั่น เชื่อเถอะ ผมอธิบายได้ว่าทำไมผมจึงพบกับชายใส่สายเอี้ยมสีรุ้งนั่นท่ามกลาง แสงจันทร์

ผมกับภรรยาและลูก ๆ กำลังเข้าแถวรอในงานแฟมิลียันไนท์ที่จัดขึ้น ที่โรงเรียนประถมใกล้บ้านเรา คืนนั้นเป็นคืนวันศุกร์ ช่าง ๆ ผู้หญิงที่ทาสีหน้า ให้เด็ก ๆ คือศิลปินลูกโป่งซึ่งคุณยอมดึงไปหาก่อนใครอยู่แล้วในงานเลี้ยง แบบนี้

ขณะที่เขากำลังบิด ๆ ดึง ๆ ลูกโป่งหลากสี ศิลปินยางเป่าลมก็มกลมมา มองผมจากแท่นที่เขาอยู่นอยู่

“ผมชอบหนังสือของคุณนะ” เขายิ้มให้เพราะจำผมได้ แต่เหมือนมีความคิดบางอย่างแวบเข้ามาทำให้แววตาของเขาหม่นลง

“แต่เสียใจด้วยนะครับ” เขาพูดต่อด้วยน้ำเสียงที่จริงจังขึ้น “ขอให้คุณ โชคดีในการพยายามครั้งหน้าครับ”

เขาให้กำลังใจผมเพราะคิดว่าผมกำลังลำบาก

ซึ่งก็ใช่ ผมเสียอะไรไปบางอย่าง ซึ่งเราทุกคนล้วนเป็นเหมือนกัน เมื่อก้าวออกจากจุดเดิม ๆ เพื่อเริ่มการผจญภัยครั้งใหม่

เข้าวันนั้น ผมได้ทำงานในฝัน

ในการตัดสินใจนั้น ผมทิ้งผลิผล เงิน และโอกาสที่เหลือเชื่อที่สุด เท่าที่ผมเคยได้รับมา

หากมาจัดอันดับกัน นี่อาจเป็นวันที่ผมสูญเสียมากที่สุดแล้วในชีวิต แค่อ่านรายการว่าผมเสียอะไรไปบ้าง ก็แทบอยากตะโกนเป็นเพลงของฟิล คอลลินส์ ก่อนที่ว่า “มองฉันสิ แล้วจะเห็นแต่ความว่างเปล่า” ใส่หมอนั้น

ผมไม่แปลกใจหรอกที่ชายสวมชุดซึ่งเต็มไปด้วยลูกโป่งในกระเป๋าคือ เป็นห่วงอนาคตด้านารงานของผม

แต่ผมมีบางอย่างที่เขายังไม่รู้

เครื่องมือชุดหนึ่งที่ผมคงไม่กล้าโดดออกมาถ้าไม่มีมัน

4 เกลียดวันศุกร์ รักวันจันทร์

เครื่องมือชุดหนึ่งที่คุณก็อาจมีเหมือนกัน
เครื่องมือที่เนทเพื่อนผมกำลังจะต้องใช้

● วันที่ทุกสิ่งเปลี่ยนไป

เนทเพื่อนบ้านผมตงงานเมื่อวันศุกร์

ถ้าคุณถูกเจ้านายเรียกไปประชุมในบ่ายวันศุกร์ นั้นย่อมไม่ใช่การประชุม
แต่เป็นกับดักมรณะ

ในวันนั้นหน้าที่การงานของเนทเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว

จู่ๆ เขาก็ว่างงานอย่างไม่สมัครใจ

อาทิตยต์่อมาผมกับเขาดื่มหก้าแพด้วยกัน

เขาเล่าให้ฟังด้วยความสับสนว่ารู้สึกอย่างไรที่ต้องออกจากงานซึ่งทำมา
ถึงแปดปี

เนททำงานดี ทำงานได้ตรงเป้า ใครๆ ก็ชอบเขา พวกลูกค้าต่างส่ง
ข้อความมาให้กำลังใจในวันที่เขาตงงาน เนทเป็นคนที่ยอดเยี่ยมและยังเป็น
เช่นนั้น

แต่เขากำลังลำบาก

แปดปีในอ้อมกอดอันปลอดภัยของบริษัทที่มั่นคง จู่ๆ เนทก็ต้องออกมา
เตะฝุ่น นับจากวันแรกที่เริ่มงานอันมั่นคงนั้น โลกภายนอกก็เปลี่ยนไป
โดยสิ้นเชิง และอาชีพที่เขาเคยสร้างไว้ไม่เหลืออีกต่อไป

“ฉันไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะใช้เว็บลิงค์อิน¹ ยังไง” เขาบอกอย่างหงุดหงิด

ไม่มีใครคิดไว้ล่วงหน้าหรอกว่าจะต้องเปลี่ยนงานกะทันหัน ไม้จั้น
มันจะเรียกว่ากะทันหันหรือ แต่ถ้าคุณทำงานที่เหน็ดเหนื่อยเกินไป ก็คงต้อง

¹ LinkedIn โซเชียลเน็ตเวิร์คที่มีจุดมุ่งหมายหลักสำหรับสร้างเครือข่ายในการทำงานวิชาชีพ

เคยเจอเหตุการณ์แบบนี้ ไม่กับตัวเองก็คนรู้จัก คลื่นใต้น้ำในบริษัทมักจะ
ซัดเรือสลักลำโดยไม่มีปีมีขลุ่ยอยู่เสมอ

ท่ามกลางคลื่นลมแปรปรวนของการเปลี่ยนงานครั้งใหญ่ ยังมีอีก
ปัญหาที่ดูร้ายแรงน้อยกว่าแต่ก่อดกร่อนอาชีพการงานของเราอยู่เช่นกัน
มันคือ “เพดานอาชีพ”

เพดานอาชีพนั้นจะกั้นอยู่เหนือบันไดขั้นบนสุดในการงานของคุณ
มันคือจุดสูงสุดของการทำงานที่จะกั้นคุณเอาไว้ ผมเองก็เคยป็นขั้นไปชนมัน
ครั้งหนึ่งตอนที่ทำงานเป็นนักออกแบบคอนเทนต์อาวุโสในบริษัทผลิต
ซอฟต์แวร์แห่งหนึ่ง

ผมเริ่มงานที่นั่นในฐานะผู้รับเหมางาน ต่อมาก็ได้บรรจุ และอีกไม่กี่ปี
ต่อมาก็ได้เป็นนักออกแบบคอนเทนต์อาวุโส และนั่นเองคือจุดสิ้นสุด
ในเส้นทางอาชีพของผม

ผมทำเงินได้มากที่สุดในชีวิตเมื่ออยู่ในตำแหน่งนั้น แต่ในบริษัทนั้น
ก็ไม่มีตำแหน่งอื่น ๆ สำหรับนักเขียนอีกแล้ว และไม่มีที่ที่ว่าจะมีด้วย
ทางเดียวที่จะขึ้นไปสูงกว่านี้ก็คือการได้เป็นครีเอทีฟไดเรกเตอร์ ซึ่ง
หมายความว่าต้องบริหารนักออกแบบและพวกก๊อบปี้ไรเตอร์ นั่น
อาจฟังดูเป็นโอกาสที่ยิ่งใหญ่สำหรับบางคน แต่สำหรับผม มันหมายถึง
การได้ทำสิ่งที่ผมรักน้อยลง นั่นก็คือการเขียน

ตอนนั้นผมอายุสามสิบสอง ชีวิตกำลังเดินเข้าไปสู่จุดเฉื่อยชา ในอีก
หลายปีถัดมาผมอาจได้เงินเดือนเพิ่มอีกนิดหน่อยพร้อมความรับผิดชอบ
มากขึ้นอีกเล็กน้อย แต่ก็แค่นั้นแหละ

หลังจากนั้นไม่นาน ภรรยาผมก็บอกเธอกังวลมาก ในสภาพ
คู่แข่งงานใหม่ ลูกสอง และเป็นหนี้เงินกู้ มันน่ากลัวมากที่มองไปอีก
สามสิบปีข้างหน้าแล้วพบว่างานที่ทำอยู่มันไร้สีสันสิ้นดี ถึงผมจะไม่ได้เป็น
คนโลดโผนอะไร แต่การ“ตัน”ในความก้าวหน้าทางอาชีพเมื่ออายุสามสิบสอง
ก็เหมือนกลิ่นยาแล้วติดคอ

เมื่อคุณป็นขึ้นไปชนเพดานอาชีพ คุณจะเหลือทางเลือกเพียงไม่กี่ข้อ นั่นคือ

1. ย้ายไปทำงานที่อื่น
2. ทำงานที่ไม่อยากทำ เช่น การเป็นครีเอทีฟไดเรกเตอร์
3. ยอมติดแหง็กอยู่ตรงนั้น แล้วก็แห้งตายในอีกสามสิบปีอันแสน

โหดร้าย

ทางเลือกแรกไม่ช่วยอะไร ก็แค่ประวิงเวลาเพื่อไปสู่ปัญหาเดิม คุณอาจได้ตำแหน่งที่ชื่อไม่เหมือนเดิมพร้อมเงินเพิ่ม บริษัทอื่นอาจมีตำแหน่ง “นักเขียนนอภิมหาอาวุโส” แต่ในที่สุดคุณก็จะขึ้นไปชนเพดานเดิมๆ เหมือนตอนอยู่ที่เก่า

ทางเลือกที่สองเท่ากับการเปลี่ยนไปขึ้นบันไดอีกอันแทน ซึ่งมันก็ไม่เวิร์คเช่นเดียวกัน เพราะมันจะลงเอยด้วยการที่คุณต้องทำอะไรที่ไม่ได้อยากทำ หากคุณไม่ได้อยากเป็นครีเอทีฟไดเรกเตอร์ การเปลี่ยนไปขึ้นบันไดไหนตำแหน่งนั้นไม่ได้ทำให้รู้สึกถึงการเลื่อนตำแหน่งแต่เหมือนถูกลงโทษมากกว่า แถมคุณจะยิ่งถลำลึกไปในเส้นทางที่ไม่ใช่มากขึ้นด้วยซ้ำ

ทางเลือกที่สามดูจะน่าหดหู่ที่สุดแต่กลับเป็นทางที่คนเลือกมากที่สุด เป็นเหตุให้ผลสำรวจของแกลล์พเมื่อปี 2013 ออกมาว่า ร้อยละ 70 ของชาวอเมริกันเกลียดงานของตัวเองและไม่มีความรู้สึกผูกพันกับงานเลย วัฒนธรรมทำให้เราเชื่อคำลวงที่ว่างานเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกข์ทรมาน ถ้าคนมีความสุขกับงาน การตัดสินใจที่ชีวิตคนทำงานเรื่อง *ดิลเบิร์ต* คงไม่ขายได้ ตั้งหลายล้านเล่มหรอก เราก็ินเล็งๆ ปล่อยให้ “ขอบคุณพระเจ้าที่วันนี้เป็นวันศุกร์” แต่ไม่มี “ขอบคุณพระเจ้าที่วันนี้เป็นวันจันทร์” เรามีชีวิตอยู่เพื่อรอวันหยุดเพราะยอมรับว่าวันทำงานคือวันที่ความฝันตายสนิท ถ้าคุณกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ในที่ทำงาน ลองหันไปมองคนรอบตัวสิครับ จะเห็นว่าเจ็ดในสิบคนเกลียดการอยู่อย่างนี้ ไม่มีใครอยากทนนั่งทำงานที่ไม่ชอบหรอก

แล้วถ้ามันไม่มีทางเลือกอื่นล่ะ ถ้าการได้งานที่เราอยากทำหมายถึง

การต้องเป็นคนที่เราควรจะเป็นก่อนละ ถ้ามันไม่ได้หมายถึงการหลีกเลี่ยงความเปลี่ยนแปลงแต่เป็นการยอมรับมันอย่างเต็มใจละ เพราะยังไงเราทุกคนก็ต้องเผชิญกับมันอยู่แล้ว เราทุกคนจะต้องเจอทั้งการก้าวกระโดดในอาชีพ การสะดุดในอาชีพ เพดานอาชีพ หรือโอกาสทางอาชีพ

เราจะก้าวกระโดดในอาชีพอย่างชาญฉลาดได้อย่างไร

เราจะเห็นการสะดุดในอาชีพล่วงหน้าได้อย่างไร

เราจะทะลุเพดานอาชีพไปได้อย่างไร

เราจะสร้างโอกาสทางอาชีพที่ไม่คาดคิดได้อย่างไร

จริงๆ แล้วหนทางแก้ปัญหาของทั้งสี่ข้อคือทางเดียวกัน เราต้องสร้างบัญชีออม (อา) ซีฟ (Career Savings Account) ขึ้นมาเสียก่อน

● เปิดตู้นิรภัย

ช่วงยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากผมออกจากงานล่าสุด เพื่อนประมาณร้อยคนติดต่อหาผม

ภายในอาทิตย์เดียว ผมได้ที่งานที่จะช่วยเขียนบล็อกใหม่

ภายในเดือนเดียว ผมมีโปรเจกต์งานเขียนใหม่ๆ จ่อคิวรอเพียง

สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะผมเป็นคนมหัศจรรย์หรือมันสมองเป็นเลิศกว่าคนอื่น แต่มันเป็นเพราะตลอดห้าปีผมได้ “ฝาก” อะไรบางอย่างไว้ในเครื่องมือที่ผมเรียกว่าบัญชีออม (อา) ซีฟ™ แต่ด้วยความที่ไม่มีหัวหน้าคณิตศาสตร์ ผมจึงคิดสูตรง่าย ๆ ขึ้นมาเพื่ออธิบายถึงบัญชีออม (อา) ซีฟ

$$\begin{aligned} & \left(\begin{array}{c} \text{ความสัมพันธ์} \\ + \\ \text{ทักษะ} \\ + \\ \text{ตัวตน} \\ \times \\ \text{แรงจูง} \\ = \end{array} \right) \\ & \text{บัญชีออม (อา) ซัพ} \end{aligned}$$

หรือจะใช้คำให้มันเจ็ดขึ้นอีกหน่อยว่า

$$\begin{aligned} & (\text{แก๊ง} + \text{ความเทพ} + \text{ความดีงาม}) \times \text{จัดหนัก} \\ & = \text{บัญชีออม (อา) ซัพ} \end{aligned}$$

การลงทุนทั้งสี่อย่างนั้นหมายถึงอะไร ผมจะอธิบายอย่างนี้
ความสัมพันธ์ = คนที่คุณรู้จัก แก๊งเพื่อนที่กอดคอกันมา
ในช่วงที่คุณทำงาน

ทักษะ = สิ่งที่คุณทำ เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างงานของคุณ

ตัวตน = สิ่งที่คุณเป็น เบ้าหลอมทุกอย่างในบัญชีเข้า
ด้วยกัน

แรงจูง = วิธีการทำงานของคุณ เชื่อเพลิงที่จะผลักดันให้
คุณทำในสิ่งที่คนอื่นไม่ทำ ซึ่งจะทำให้คุณได้เก็บเกี่ยวผลลัพธ์
ที่คนอื่นไม่มีโอกาสสัมผัส

คุณคงเข้าใจส่วนต่างๆ ของบัญญัติข้อม (อา) ซึ่พแล้ว ไม่ว่าจะต่อนี้ งานของคุณจะอยู่ในสถานะไหน คุณก็คงจะไม่แปลกใจกับข้อหนึ่งข้อใด ในรายการนั้น คงไม่มีใครอ่านแล้วรู้สึกว่ “ตัวตนเหรอ ไม่คิดว่าจะมีข้อนี้ ด้วยนะเนี่ย!”

นอกจากนั้นคุณเองอาจเคยใช้ข้อค้ประกอบต่างๆ ของบัญชี่นี้กับด้าน อื่นๆ ของชีวิตอยู่แล้ว อาจเคยฝึกฝนทักษะการเล่นกอล์ฟให้เก่งขึ้น หรือ สมัยที่คุณคบกับภรรยาใหม่ๆ ก็คงเคยมีแรงขับให้พยายามอย่างย้งยวด ที่จะทำให้เธอเห็นว่าคุณคือคนที่ใช่ คุณได้สานสัมพันธ์กับสาวๆ ในสโมสร เดียวกันและยังคงเป็นเพื่อนกันอยู่แม้ว่าจะเรียนจบมานานแล้ว

สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่อะไรแปลกใหม่ ที่ใหม่จริง ๆ คือจุดที่เราจะเน้นในสิ่ง เหล่านี้ จริง ๆ แล้วคุณมีเกือบทุกอย่างที่จำเป็นต่อการก้าวกระโดดในอาชีพ ข้ามจุดสะดุด ทะลุเพดาน หรือหาโอกาส เพียงแต่คุณไม่เคยเอามันมาใช้ กับเรื่องอาชีพการงานเท่านั้นเอง

หรือไม่ก็เหมือน ๆ กับผมในช่วงเจ็ดปีแรกของการทำงานที่ไม่เคย เอาการลงทุนทั้งสี่อย่างนี้มารวมกันเลย คุณอาจมีความสัมพันธ์และทักษะ ที่สุดยอด แต่ไม่เคยเชี่ยวชาญเรื่องการผลักดันตัวเอง หรือคุณอาจมีบุคลิก ชนิดที่คนเอามาแต่งเป็นเพลงได้ แต่ไม่เคยมีทักษะเจ้งๆ เลย นั่นไม่ได้ทำให้ คุณล้มเหลวในการงาน แต่การขาดด้านใดด้านหนึ่งไปจะทำให้สามด้าน ที่เหลือพัฒนาไปได้ไม่ถึงขีดสุด

นี่คือสิ่งที่จะเกิดขึ้นหากคุณมีองค์ประกอบในบัญชี่เพียงสามด้าน

*ความสัมพันธ์ + ทักษะ + ตัวตน - แรงขับ = ความสามารถ
ที่สูญเปล่า ความตกต่ำในการคัดตัวผู้เล่นอเมริกันฟุตบอล
เอ็นเอฟแอล เหล่าวงดนตรีที่ดังแค่เพลงเดียว*

*ทักษะ + ตัวตน + แรงขับ - ความสัมพันธ์ = นิทานเรื่อง
เลื่อใหม่ของพระราชาเวอร์ชันการทำงาน*

ตัวตน + แรงขับ + ความสัมพันธ์ - ทักษะ = เหมือนเอาผม
 ไปเล่นบาสเอ็นบีเอ หรือเอาไมเคิล จอร์แดน ไปเล่นเบสบอล
 ความสัมพันธ์ + แรงขับ + ทักษะ - ตัวตน = ไทเกอร์ วูด,
 เอ็นรอน, วงกันส์แอนดโรสเซส มาอยู่ด้วยกัน

ผมไม่เคยรู้ตัวเลยว่ากำลังสร้างบัลลูนี่อยู่ จนกระทั่งเห็นวิธีที่ตัวเอง
 รับมือกับการก้าวกระโดด และวิธีที่คนอื่นคิดว่าผมควรใช้เพื่อรับมือกับมัน

ใครๆ ก็มาหาผมด้วยสีหน้าเศร้าสร้อยราวกับว่าผมเสียแขนขา พวกเขา
 ถามผมเบาๆ ด้วยน้ำเสียงละมุนละไมประหนึ่งซาคาโมมายล์ เช่น

“พวกคุณจะย้ายที่อยู่เลยไหม”

“เราช่วยอะไรคุณได้บ้าง”

“เราฟังแล้วอยากร้องให้ไปกับคุณเลยนะ”

ทุกคำล้วนแต่เป็นคำพูดดีๆ แต่คำพูดเหล่านี้แสดงให้เห็นความเชื่อ
 บางอย่างที่น่าสนใจ นั่นคือ คนที่อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านในการทำงานต้อง
 ตกอยู่ในสภาพสิ้นหวัง

เหตุผลที่คนส่วนใหญ่คิดแบบนี้ก็เพราะพวกเขาไม่มีอะไรรองรับเลย
 “การพลิกงานเปลี่ยนชีวิต” อย่างไม่คาดฝันบังคับให้พวกเขาเปิดประตูรับภัย
 และเพิ่งจะรู้ว่าข้างในว่างเปล่าจนน่ากลัว คนเหล่านี้ไม่เคยเปิดบัลลูนี่ชื่ออม
 (อา) ซีพ ไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามันจำเป็น จนกระทั่งวันที่อยู่ในสภาพสิ้นหวัง

ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นนะเธอ

เพราะเราถูกสอนมาให้ทำงาน ไม่ใช่สร้างอาชีพนะสิ

● ทำไมเราไม่ใช่ใจอาชีพของเรา

ใครๆ มักจะพูดกันว่า “ไม่สำคัญที่เราจะรู้อะไร แต่อยู่ที่เรารู้จักใครต่างหาก” ถ้าเคเบิลทีวีมีปัญหา ผมก็เรียกช่างซ่อมเคเบิล ถ้าคอมพิวเตอร์มีปัญหา ผมก็เรียกช่างไอที ถ้ามีปัญหาด้านการเงินผมก็โทร.หาที่ปรึกษาทางการเงิน

ในเกือบทุกสถานการณ์ที่เราเจอในชีวิต จะมีใครสักคนที่เราโทร.หรือเมลไปขอความช่วยเหลือได้เสมอ

เว้นแต่ในเรื่องอาชีพของคุณ

เว้นแต่ในสิ่งที่คุณต้องทำอย่างน้อยสี่สิบชั่วโมงต่อสัปดาห์

เว้นแต่ในสิ่งที่คุณต้องทำเพื่อหาเงินหลักแสนมาจ่ายหนี้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

มันเป็นเรื่องที่มีผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ให้คำปรึกษาน้อยมาก เป็นเรื่องที่ยังมีจุดปะระบางและไม่มีเกราะป้องกันมากมาย ไม่ใช่ที่เราไม่เก่งเรื่องการหาคำแนะนำ ไม่ใช่ที่เราจะวางแผนไม่เก่ง ลองนึกถึงตอนที่เราก็กะเก็บเงินเพื่อเรียนมหาวิทยาลัย

ถ้าคุณไม่ได้เตรียมกองทุนนี้เอาไว้ให้ลูกน้อยตั้งแต่วินาทีที่อุ้มเจ้าหนูน้อยตัวยื่นออกมาจากห้องเด็ก คุณก็ล่าหลังแล้ว และก็อาจทำให้คุณเป็นพ่อแม่ที่แย่มากๆ

วินาทีที่ลูกลืมตาดูโลก คุณจะรู้สึกได้ทันทีว่าวันที่ลูกต้องเข้ามหาวิทยาลัยจะมาถึงในอีกไม่นาน พ่อแม่คนอื่นๆ ทุกคนบนโลกใบนี้จะทำให้คุณรู้สึกแยกลงไปอีก เพราะทุกๆ ครั้งที่พวกเขาเดินนัดทานอาหารเย็นกัน พวกนั้นจะบอกว่า “เวลาผ่านไปเร็วจัง เด็กๆ โตเร็วจริง! เหมือนฝุ่นปลิวไปกับลม”

คุณอาจโทร.หาที่ปรึกษาทางการเงินแล้วก็ซื้อกองทุนเพื่อการเกษียณแบบอัตโนมัติ (ผมก็บอกได้แค่คร่าวๆ นะ แต่มันใจว่าเจฟ ที่ปรึกษาของผมเคยใช้ค่าประมาณนี้แหละ) คุณเริ่มเก็บเงินและใช้หนี้เพื่อให้พร้อม

สำหรับมหาวิทยาลัยของคุณ

แต่นั้นยังไม่จบ คุณต้องพาลูกไปสมัครกิจกรรมที่เหมาะสม ตอนที่ผมเป็นเด็กประถม เวลาของผมหมดไปกับการขี่จักรยานกระโดดขึ้นเนินดินในป่า แต่เดี๋ยวนี้ กิจกรรมต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัย เริ่มต้นเร็วขึ้นทุกที เสาร์หนึ่งลูกสาวผมไปเข้าร่วมแข่งขันคณิตศาสตร์โอลิมปิก เธออยู่บนเส้นทางคณิตศาสตร์อันเต็มไปด้วยการแข่งขัน ซึ่งเป็นการเตรียมตัวเข้าสู่มหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดมีอนาคต

ตอนนั้นเธอเพิ่งอยู่ป.4 เท่านั้น

การเตรียมตัวเพื่อมหาวิทยาลัยเหมือนกับการจ้างสายหนังสติ๊กจนตึงเปรี๊ยะ วันที่ลูกจบมัธยมปลายคือวันที่เราปล่อยมือ ลูกๆ จะมีช่วงเวลาสี่ถึงห้าปีอันน่าอัศจรรย์ซึ่งเป็นผลจากการเตรียมตัวตลอดสิบแปดปีของพ่อแม่ แต่มันก็คุ้มค่า

เราจบจากมหาวิทยาลัย ในที่สุดก็ได้งานและรอให้ถึงช่วงเปลี่ยนผ่านของมันซึ่งเราจะเตรียมรับมือให้ได้ แต่สุดท้ายมันกลายเป็นวันเกษียณ

ตลอดช่วงเวลาตั้งแต่อายุสี่สิบสองจนถึงหกสิบสอง เรื่องเกษียณเป็นเรื่องเดียวที่เราได้รับการสั่งสอนไว้ให้เตรียมรับมือ เราจะคุยกันเรื่องกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เริ่มผ่อนบ้านเพื่อจะได้มีที่อยู่หลังจากหยุดทำงาน แถมกระดูกกระดูกก็ไม่ค่อยดี เราทำประกันสุขภาพในกรณีที่เราจะได้รับบาดเจ็บจนทำงานไม่ได้อีกต่อไป เขียนพินัยกรรมแล้วเตรียมพร้อมสำหรับการไปโลกหน้า

แต่เราไม่สนใจช่วงเวลาระหว่างจบมหาวิทยาลัยจนถึงวันเกษียณสักนิดเดียว

ช่องว่างที่เราต้องผ่านไปนั้นยาวนานถึงสี่สิบปีเชียวนะ

เราฝากเงินไว้ในบัญชีเพื่อให้ในวันฝนกระหน่ำ แต่ไม่เคยทำอะไรเพื่อป้องกันตัวเองในวันที่พายุพัดถล่มหน้าที่การงานเลย

แน่นอนว่ามีบางอาชีพที่ต้องเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผมรู้จักนายหน้า

อดสังหาและที่ปรึกษาด้านการเงินหลายคนที่ทำงานร่วมกับโค้ชหรือโค้ชด้านการวางแผนชีวิต แต่พวกเราส่วนใหญ่ไม่รู้จะหันหน้าไปหาใครเมื่อติดขัดหรือได้รับผลกระทบจากการงาน

ถ้าตอนนี้คุณเป็นนักสร้างเว็บไซต์อายุสามสิบสี่และรู้สึกว่าคุณอยู่ในสายงานที่ผิด คุณจะโทรหาใคร

แม้ว่าผมจะปลื้มวงการให้คำปรึกษาส่วนตัวอยู่มาก แต่ก็รู้จักคนจำนวนมากที่ไม่มีทางเลือกนั้น คุณอาจต้องเผชิญกับอารมณ์มากมายหลากหลายหากคิดจะยกหูโทรศัพท์กดเบอร์ใครสักคนที่จะมาช่วยแก้ปัญหาส่วนตัวของคุณ คุณอาจโทรหาเพื่อน ยังไงพวกนั้นก็เข้าใจคุณ เพราะพวกเขาเองก็อาจจะเกลียดงานของตนอยู่เหมือนกัน บางทีระหว่างดื่มกาแฟคุณอาจจะนั่งปรับทุกข์ไปด้วย เพราะคนที่มีความทุกข์ชอบหาเพื่อนซึ่งมักจะทำให้ความทุกข์ระทมกลับทวีคูณ การไปนั่งดื่มกาแฟกันเงิบๆในที่ของพวกเขาอีปัสเตอร์ก็เปลี่ยนอะไรได้น้อยมาก

หรือไม่ คุณก็อาจจะเข้าทวิตเตอร์หรือเฟซบุ๊กเพื่อบ่นเรื่องงานราวกับว่าไซเชียลเน็ตเวิร์คเหล่านั้นเป็นพื้นที่ส่วนตัวโดยไม่สนใจข้อเท็จจริงที่ว่า มีบริษัทจำนวนมากที่ตรวจสอบภูมิหลังของพนักงาน ตามคู่มือรอยทุกอย่างที่คุณเคยทิ้งไว้บนโลกออนไลน์ ในปัจจุบัน ร้อยละ 80 ของนายจ้างใช้กูเกิลเสิร์ชหาชื่อคุณก่อนจะเรียกมาสัมภาษณ์ แม้ว่าการคร่ำครวญบนโลกออนไลน์จะทำให้ใจไปได้พักหนึ่ง แต่ขณะเดียวกันคุณก็ได้สร้างหลักฐานโจ่งแจ้งว่าสมควรแล้วที่คุณจะไม่ได้รับการยอมรับในงานปัจจุบันและไม่สมควรได้งานใหม่

คุณอาจเสิร์ชหาคำว่า “ความช่วยเหลือด้านอาชีพ” ซึ่งข่าวดีคือมีลิสต์ขึ้นมาถึงสองพันล้านรายการ แต่ข่าวร้ายคือ มันมีตั้งสองพันล้านรายการแล้วคุณจะเริ่มจากตรงไหนล่ะ เว็บไซต์แคเรียร์บิลเดอร์ เว็บไซต์สำหรับเข้าไปฝากประวัติดีใหม่ นะ หรือบทความในหนังสือพิมพ์ *ฮัฟฟิงตันโพสต์* เกี่ยวกับ

สิ่งแปลกๆที่คุณควรทำเพื่อให้ได้งานในฝัน หรือจะตามหาโค้ชด้านอาชีพดี รายแรกที่ผมเสิร์ชเจอคิดค่าแรงตั้งนาทีละ 1.99 เหรียญ จนผมรู้สึกว้า หมอนี้ดูไม่เหมือนโค้ชด้านอาชีพ แต่เหมือน...โค้ชแรกก็ตอบอลมากกว่า คุณอาจเคาะสนิมทักษะที่ไม่เคยนึกถึงเลยนับตั้งแต่มองดูประวัติสมัครงาน ของตัวเองครั้งสุดท้ายแล้วเตรียมกระโจนลงสนามอีกครั้ง ปัญหามีอยู่แค่ว่า ในสนามนั้นมีคนอยู่แล้วเต็มไปหมด

คิดๆดูแล้ว คุณก็อาจวางหูโทรศัพท์ ออกจากอินเทอร์เน็ต แล้วก็ ตัดสินใจกล้ากลืนทำงานนั้นต่อไปอีกวัน หรืออาจอีกอาทิตย์ หรืออีกปี

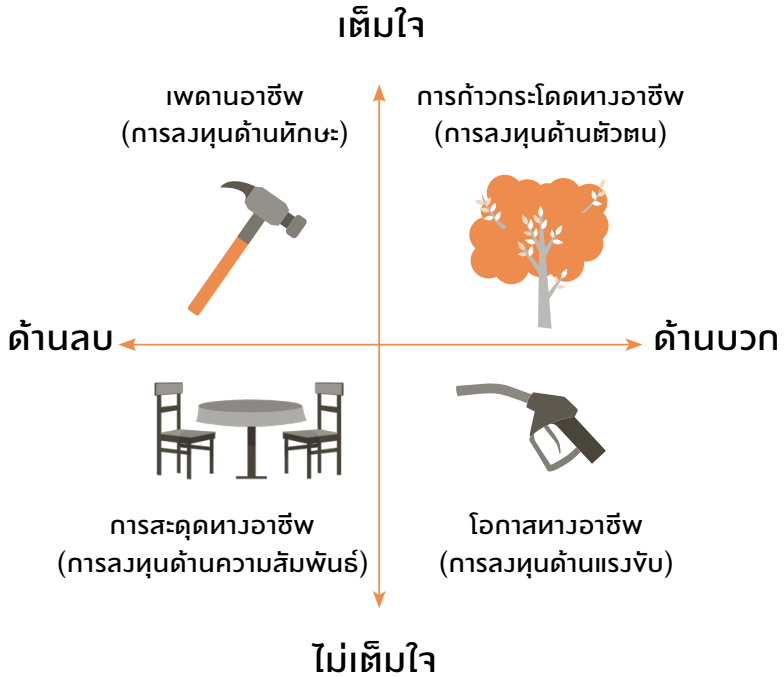
คุณจะรู้สึกดีขึ้น เพราะสบายใจจากข้อเท็จจริงที่ว่า อย่างน้อยที่สุด คุณก็ได้พยายามแล้ว การ“พลิกงานเปลี่ยนชีวิต”อาจซับซ้อนเกินไป ยุ่งยากเกินไป เข้าใจยากเกินไป

ไม่ใช่หรอกครับ ปัญหาของ (อา)ชีพทำให้“การพลิกงานเปลี่ยนชีวิต” เป็นเรื่องแสนง่าย ที่คุณต้องทำก็เพียงแค่นำสิ่งที่เข้าใจอยู่แล้วมาหลอม รวมกัน เช่น ความสัมพันธ์กับทักษะ แล้วขยายขอบเขตของมันออกไป เรื่องจุดเปลี่ยนทางอาชีพก็เช่นกัน คุณจะไม่ได้เชื่อมั่นมากมายหลายรูปแบบ เพราะอันที่จริงแล้วก็มีเพียงสี่แบบเท่านั้น

● จุดเปลี่ยนทางอาชีพสี่แบบที่ทุกคนต้องเผชิญ

คุณรู้สึกจิตใจฟองโตเมื่อคิดว่าจะ“พลิกงานเปลี่ยนชีวิต”ใช่ไหม ความคิดในการยกระดับการงานของคุณอาจเหมือนการก้าวเข้าไปใน ป่าดงดิบที่เต็มไปด้วยหลุมพราง และต้องต่อสู้กับการเขียนประวัติตัวเอง ที่ต้องเขียนแล้วเขียนอีกให้ทันสมัย แต่ไม่ต้องกลัว งานของเราไม่ใช่อะไร ที่ซับซ้อนขนาดนั้น อันที่จริงแล้วจุดเปลี่ยนทางอาชีพที่เราต้องเผชิญมีแค่ สี่แบบดังในภาพ

แผนผังการพลิกงานเปลี่ยนชีวิต

ในการทำงาน บางครั้งคุณเต็มใจในการตัดสินใจเช่นการสมัครงานใหม่ แต่บางครั้งสิ่งที่คุณเห็นคือการควบคุม เช่น การเลย์ออฟแบบไม่มีปี่มีขลุ่ยทำให้คุณต้องทำอะไรบางอย่างแบบไม่เต็มใจ เส้นแนวตั้งนี้จะครอบคลุมการทำงานทุกแบบที่คุณเคยประสบ แต่ใช่ว่าการกระทำที่เต็มใจทุกครั้งจะเป็นเรื่องดี เช่น คุณอาจเต็มใจทำงานที่ไม่ใช่โดยไม่กลัวอะไรก็ได้ เราทุกคนต่างเคยตัดสินใจพลาด เราทุกคนต่างมีเพื่อนที่เต็มใจจะคบกับแฟนที่เง่าๆ นานกว่าที่ควรทน ในทางกลับกัน ไม่ใช่ว่าการตัดสินใจแบบไม่เต็มใจ

ทุกครั้งจะเลวร้าย เพราะมันอาจทำให้คุณได้เลื่อนตำแหน่งอย่างคาดไม่ถึงก็ได้

นอกจากเส้นแนวตั้งซึ่งแทนสิ่งที่เต็มใจและไม่เต็มใจแล้ว ก็ยังมีเส้นแนวนอนที่บ่งบอก **ด้านบวก** และ **ด้านลบ** เส้นธรรมชาติสองเส้นนี้ตัดกันทำให้เกิดตารางสี่ช่อง ซึ่งแสดงการเปลี่ยนผ่านทางอาชีพสี่แบบที่เราทุกคนต้องเจอ

ช่องซ้ายบน ระหว่างตำแหน่งที่ 9 นาฬิกาถึง 12 นาฬิกา คือ “เพดานอาชีพ” หากคุณเต็มใจทำงานที่รู้ว่าสักวันหนึ่งมันจะถึงทางตัน คุณกำลังได้ “ประสบการณ์เชิงลบด้วยความเต็มใจ” แม้ว่าจะมีคนเอาปืนมาจ่อหัวคุณ ก็เลือกที่จะเดินไปสู่ทางตัน และแน่นอนว่าคุณเลือกที่จะถอยออกมาจากทางตันได้ บัญชีออม (อา) ซีพของคุณจะช่วยให้เสมอไม่ว่าคุณจะตกอยู่ในสถานการณ์เปลี่ยนผ่านแบบใด แต่ในการลงทุนทั้งสี่ด้าน จะมีด้านหนึ่งที่เปล่งประกายมากที่สุดในแต่ละช่อง เมื่อชนเพดาน สิ่งที่คุณต้องการก็คือ **ค้อน** ที่จะทุบเพดานนั้นให้ทะลุ

เมื่อคุณตามเข็มนาฬิกา การเปลี่ยนผ่านประเภทต่อมาก็คือ “การก้าวกระโดดทางอาชีพ” ซึ่งอยู่ในช่องบนขวา ระหว่างตำแหน่งที่ 12 นาฬิกาถึง 3 นาฬิกา เมื่อคุณตัดสินใจเปลี่ยนบริษัท เปิดบริษัทเอง หรือเรียนต่อ เพื่อจะสามารถทำงานเดิมให้ก้าวไกลกว่าเดิม สิ่งนี้เกิดจากการตัดสินใจเชิงบวกอย่างเต็มที่ “ตัวตน” คือสิ่งที่คุณจะต้องลงทุนไปในบัญชีเพื่อจะเพิ่มทักษะความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในการก้าวกระโดดทางอาชีพ

ช่องทางขวาล่าง ระหว่างตำแหน่งที่ 3 นาฬิกาถึง 6 นาฬิกา เรากำลังก้าวเข้าสู่ “โอกาสทางอาชีพ” เมื่อสิ่งดีๆ ที่อยู่เหนือการควบคุมเกิดขึ้น หมายความว่า คุณกำลังมีประสบการณ์ดีๆ โดยไม่เต็มใจ เช่น เพื่อนที่ไม่ได้คุยกันมาเป็นปีโทรหาคุณพร้อมเสนองานแจ่มๆ เจ้านายคุณไปตกหลุมรักสาวสวยอายุจุนย้ายไปอยู่กับหล่อน ทำให้ตำแหน่งที่คุณปรารถนาว่างลง

“แรงขับ” จะช่วยให้คุณได้ประโยชน์สูงสุดจากสถานการณ์คาดไม่ถึงเหล่านี้
 ช่องว่างซ้าย ระหว่างตำแหน่งที่ 6 นาฬิกาถึง 9 นาฬิกา คือ
 “การสะดุดทางอาชีพ” คุณถูกไล่ออก เลย์ออฟ หรือไม่ก็เข้าไปทำงานใน
 บริษัทที่เกือบทุกตำแหน่งว่างหมด นอกจากเป็นประสบการณ์ที่ไม่เต็มใจ
 แล้ว ยังไม่ใช่ด้านบวกอีกต่างหาก “ความสัมพันธ์” เป็นเรื่องสำคัญที่สุด
 เพราะคนรอบตัวจะพาเราออกจากสถานการณ์เช่นนี้ได้

แล้วเส้นที่ขีดคั่นระหว่างสี่ช่องนั้นมันเรียบง่ายแบบในภาพประกอบ
 รีเบลา แน่นนอนว่าไม่ใช่ ชีวิตมันยุ่งเหยิงกว่านั้น และเส้นแบ่งระหว่างการ
 ก้าวกระโดดกับโอกาสทางอาชีพก็อาจเลือนราง แต่ด้วยบัญชีออม (อา) ซีพ
 ที่มีน้คง คุณจะพร้อมสำหรับทุกการเปลี่ยนแปลงที่จะได้พบ

ส่วนที่ยอดเยี่ยมที่สุดของบัญชีออม (อา) ซีพ คือ คุณสามารถประยุกต์
 มันเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเองได้โดยเฉพาะ มันไม่ใช่เครื่องมือ
 สำหรับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ประกอบอาชีพด้านใดด้านหนึ่ง แต่เป็น
 เครื่องมือที่จะยกเครื่องงานคุณใหม่ ไม่ว่าเป้าหมายของคุณจะเป็นอะไรตาม

● สองอย่างที่จะทำให้การพลิกงานเปลี่ยนชีวิต ของคุณวายเป็น

ความกลัวไม่ได้จู่โจมโดยลำพัง

ผมเคยคิดว่าความกลัวสามารถทะลุประตูหรือลอคดรูญแจมาถึงตัวเรา
 ได้ด้วยตัวมันเอง ผมใช้เวลาหลายปีช่วยผู้คนทั่วประเทศให้เผชิญหน้ากับ
 ความกลัว ด้วยความสามารถทั้งหมดที่มี ผมสอนเคล็ดลับการเอาชนะ
 ความกลัวที่เราทุกคนล้วนเคยรู้สึก เราเขียนสิ่งที่กลัวออกมา ใช้ความจริง
 ตอบโต้มัน ตะบันหน้ามันตรงๆ

แต่โชคร้ายที่ความกลัวมีพรรคพวก ขณะที่ผมกระหึ่มยิ้มเฝ้ายองกับการ

เอาชนะมัน อะไรบางอย่างก็ประเคนแข้งใส่ซึ่งใครงเข้าให้ อะไรบางอย่างที่เสียบกว่า บางเบาว่าเจ้าอสุรกายความกลัวตัวเรื่องแสง

นาที่ที่ความกลัวยอมแพ้เรา มันแท็กที่มิให้คู้หูของมัน อะไรบางอย่างที่ร้ายลึกกว่า ขึ้นมาบนเวทีแทน นั่นคือ ความประมาท

และมันก็มีเล่ห์เหลี่ยมมากเช่นกัน

ก่อนหน้านั้นเราต่อสู้กับความกลัวของตัวเอง เรามีแรงจูงใจเต็มเปี่ยม อ่านหนังสือ ไปเข้าร่วมงาน ตี๋มเครื่องตี๋มให้พลังงานสี่สไต กระจโดด ตัวลอยด้วยความตื่นเต้น เมื่อลงถึงพื้นก็อยู่ในสภาพที่พร้อมจะตบหน้า ความกลัวด้วยคำพูดว่า “มีอีกมั๊ย”

เท่าเราแตะพื้นหลังจากกระจโดดต่อสู้ความกลัว โดยที่ไม่รู้แน่ชัดว่า จะเริ่มไปต่อจากตรงไหน ตัวความกลัวอาจถูกสยบไปแล้ว แต่แผนที่เราต้องพิชิตหลังจากนั้นยังรออยู่

หากรู้แน่นอนว่าต้องทำอะไรต่อไป เราก็คงทำสิ่งนั้น คุณจะต้องตั้งที่รู้ว่ตัวเองทำอะไรได้บ้าง ใไฟในตัวเราเอาชนะได้แม้แต่ดวงอาทิตย์ แต่อะไรล่ะ เราควรทำอะไรต่อไป เราควรทำอะไรตอนนี้

เราไม่มีแผนที่สมบูรณ์แบบ เรามักจะคิดว่าทุกคนมี ทั้งที่ไม่มีใครมีหรอก เราต่างก็ไม่อยากผิดพลาด ไม่ต้องการเสียเวลาชีวิตในตอนนี้อยู่ไปโดยเปล่าประโยชน์กับการทำอะไรผิดๆ

คิดดูนะครึบ พวกเรามักหยุดครุ่นหนึ่งเพื่อหาจุดยืนของตัวเอง เพียงครู่เดียวเท่านั้น อาจแค่เพื่อหายใจเข้าลึกๆ ขณะนั้นเรากำลังประมาท ไม่รู้ตัวเลยว่าความเฉื่อยชากำลังก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็วแค่ไหน การเจอทางตันนั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร เพราะในที่สุดเราก็จะหาทางออกเจอ แต่ความประมาทนั้นเหมือนก๊าซที่รั่วออกมาช้าๆ เหมือนพวกโจรย่องเบาที่เข้ามาขโมยเงินไปแค่คืนละบาทสองบาท แต่วันหนึ่งเราจะตื่นมาพบว่าเงินของเราหายไปหมดแล้ว

ไม่มีอะไรเลวร้าย เราไม่ได้เกลียดงานของตัวเอง ทุกอย่างโอเคหมด

ทุกอย่างก็ดี

งานก็ดี

เจ้านายก็ดี

ชีวิตก็ดี

ชีวิตดีก็ดีแล้ว

เราสบายดีกับสิ่งที่ดี

เราก็เลยรู้สึกสบายใจมากขึ้นเรื่อยๆ

นี่ไม่ใช่เรื่องเลวร้าย เราชอบความสบายใจ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่แทบไม่เคยเกิดขึ้นจากความสบาย ไม่มีนักดนตรีชื่อดังคนไหนกล่าวว่า “ตอนที่ผมแต่งเพลงชิ้นเอก ชีวิตผมอยู่ในช่วงที่แสนสบายและไร้อุปสรรค” หรือ

เส้นแบ่งระหว่างความสบายกับความเฉื่อยชานั้นบางอย่างไม่น่าเชื่อ

แสงสว่างแห่งความกล้าหาญของเราจะหม่นลง

ความหวังเพิ่มพูนขึ้น

แต่เราจะเจอทางตัน

เราจะเผชิญการสะดุด ใครบางคนจะคว้ามือเราไว้ แล้วเหวี่ยงเราออกไปสู่โลกแห่งการผจญภัยครั้งใหม่ด้วยการไล่ออกหรือเลย์ออฟ ในเวลานั้น เราจะคิดทำอะไรบางอย่างที่ต่างไปจากเดิม บางทีการสะดุดอาจเป็นของขวัญที่ปลดปล่อยร่างกายมาในรูปแบบของข่าวร้าย การได้งานเดิมนั้นแบบที่เคยทำอาจดูง่ายที่สุดในสถานการณ์แบบนี้ การสะดุดทำให้เราไม่มีเวลาฝันและกลับมายืนที่จุดเดิมอีกครั้ง

งานใหม่ นามบัตรใหม่ ตำแหน่งใหม่ ความสบายใจแบบเดิมสุดท้ายคือทางตันเหมือนเดิม

บางครั้งอะไรที่ส่งเสียงดังจนเราสะดุ้งจากความสบายก็ทำให้เราต้องเคาะสนิมตัวเองใหม่ เราได้เห็นพ่อแม่เกษียณไปสู่โลกที่พวกเขาถูกทำให้เชื่อว่ามืออยู่จริงที่สุดทางของงานที่ดี...แต่มันไม่มีอยู่จริง ลูกๆ ตัดพ้อแบบแทงใจดำเรื่องที่เราไปโน้มน้ามนี่เรื่องงานจนไม่ได้อยู่ใกล้ๆ พวกเขา เพื่อน

ร่วมงานปนกันนอกรอบว่าพวกเราเหมือนต้องโทษตลอดชีวิต และในนาที่นั้นเองเราก็เห็นโชตรวนบาง ๆ ที่เราใช้ของจำตัวเอง เริ่มเห็นจุดจบของการทำงาน ตัดสินใจทำอะไรบางอย่างที่มีความหมายกว่านั้น เราตั้งสมาธิแล้วลงมือ จัดห้องใหม่ พิสูจน์สภาพจิตใจให้พร้อม

แล้วเราก็ก้าวออกไป เชื่อว่าการกระโดดออกไปสู่โลกใหม่จะทำให้เราเอาชนะความกลัวได้ตลอดไป

วันแรกของการผจญภัยครั้งใหม่ผ่านไป เราต้องตะลึงกับบทเรียนที่ยากที่สุดในการไล่ตามความฝัน เพราะเมื่อออกไล่ฝัน มันจะไม่ใช้การหนีจากความกลัว แต่เป็นการกระโจนเข้าไป ความกลัวไม่ใช่มังกรร้ายที่ฆ่ามันรอบเดียวแล้วจบ แต่มันคือมหาสมุทรที่เราต้องใช้ทุกวันว่ายข้ามไป

เมื่องานมาถึงทางตัน ความกลัวจะเปรียบเสมือนบ่อน้ำเล็กๆ ที่ต้องข้ามไป มันอาจมีดและคูล็กลับ แต่คุณก็จะมองเห็นอีกฝั่ง หลังจากสอบถามว่าจะทำอะไรบางอย่างให้มากกว่าเดิมและไม่ยอมแพ้ความกลัว คุณก็กระโดดลงไปโดยเชื่อว่าความกล้าเพียงอย่างเดียวจะทำให้คุณพ้นจากน้ำลึกตรงนั้น แต่พอลงไปจริงๆ มันกลับกลายเป็นมหาสมุทรที่สุดจะหยิ่ง

อีกฝั่งหนึ่งของการก้าวกระโดดทางอาชีพจะเป็นความกลัวที่ยิ่งกว่าที่คุณเคยเผชิญ และผมรับรองได้เลยว่าทั้งเพื่อนและคนในครอบครัวจะไม่มีใครบอกคุณเรื่องนี้ หนังสือเล่มไหนๆ ก็ไม่บอก เล่มที่คุณเคยซื้ออาจบอกเรื่องการเอาชนะความกลัว แต่ไม่มีเรื่องหลังจากนั้นแน่ๆ

ไม่มีหนังสือเล่มไหนขายเรื่องนี้ ไม่มีใครอยากบอกว่า การกระโดดลงไปจะทำให้เจอมหาสมุทร เพราะทุกคนอยากเห็นเพียงภาพการล่องเรือสวยๆ ขณะที่ดวงอาทิตย์ตก

คุณอาจคิดว่าตัวเองตัดสินใจผิด เพราะหากคิดถูกและไล่ตามความฝันที่ใช่แล้ว คุณควรจะกลัวน้อยลงไม่ใช่หรือ

ในช่วงเวลาแห่งความไม่มั่นใจนั้น ความกลัวก็จะเข้าสู่ใจมอย่างแน่นอน ชีวิตดีๆ ของคุณย่อมง่ายกว่า มันต้องไม่ยากแบบนี้ และมันยังคง

อยู่ตรงนั้นเสมอ การว่ากลับไปหาฝั่งเดิมถือเป็นเรื่องแยๆหรือเปล่า ไม่เลย
มันไม่ใช่การยอมแพ้ คุณแค่ขอพักสักเดี๋ยวนะ

แล้วความประมาทก็เงยหน้าอันเงื่องหงอยของมันขึ้นมา เตรียมพร้อม
เล่นงานคุณ

คนส่วนใหญ่ใช้เวลาส่วนมากของชีวิตไปกับการเดินวนเวียนในวัฏจักร
เดิมๆ

เรากลัวสิ่งที่เราไม่รู้จักร

เราติดตันอยู่กับสิ่งที่รู้จักร

หากเรารู้กับความกลัวจนกลายเป็นคนกลัว มันจะพ่ายแพ้ แต่
ในลมหายใจเฮือกสุดท้ายมันจะบอกกับเราซึ่งกำลังข้ามศพมันไปว่า “ทาง
ข้างหน้ามันน่ากลัวนะ และแกจะต้องกลัว”

ศัตรูทั้งสองผลัดกันเล่นงานจนในที่สุดเราก็ยอมแพ้ เรายอมรับว่า
วันจันทร์มากับความเจ็บปวด เราเชื่อตำนานว่ามีงานที่สมบูรณ์แบบรออยู่
ที่ไหนสักแห่งแล้วก็ทิ้งงานดี ๆ หลายงานไปเพื่อออกตามหามันอย่างมืดบอด

แน่นอนว่ามันอาจไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป

ในตอนที่เด็ก ๆ เราเชื่อว่าตัวเองมีพลังในการ “พลิกชีวิต” เมื่ออะไร ๆ
ไม่เป็นไปตามที่เราคิด

เราอาจยืนอยู่ข้างถนนแล้วพยายามเตะลูกคิกบอลเป็นครั้งที่สอง เรา
ขยี้กระดาษวาดรูปทิ้งเมื่อวาดไม่สวยแล้วหยิบแผ่นใหม่

เราไม่เคยกลัวการพยายามครั้งใหม่

ณ จุดไหนสักจุดระหว่างการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เราลืมไปว่าเรายังได้รับ
อนุญาตให้ทำอย่างนั้น

และไม่ซีลิมในเรื่องเล่น ๆ อย่างการวาดรูปหรือเล่นกีฬา แต่เป็นอะไร
ที่ใหญ่โตกว่านั้น สิ่งที่ยืดครองวันเวลาเกือบทั้งหมดของเราและยังคงคอย
หลอกหลอนแม้ในวันหยุด เราลืมว่าเราพยายามใหม่ได้แม้แต่ในเรื่อง
การงาน

ชาวดีก็คือ การพลิกงานเปลี่ยนชีวิตไม่มีคำว่าสาย

สิ่งที่เป็นมีเพียงบัญชีออม (อา) ซีพ

ด้วยการลงทุนทั้งสี่ด้าน-ความสัมพันธ์ ทักษะ ตัวตน และแรงขับ บัญชีนี้จะช่วยให้คุณออกแบบงานของคุณ วางระบบใหม่ และชาร์จพลัง เพื่อปลุกชีพมันขึ้นมาอีกครั้ง พังดูเกินจริงใช่ไหมครับ ไม่หรอก เพราะตอนนี้คุณรู้แล้วว่าการเปลี่ยนแปลงทางอาชีพที่ต้องเผชิญในชีวิตมีเพียงสี่แบบ ไม่ว่าคุณจะเป็นเด็กอายุสิบสามที่ทำงานส่งหนังสือพิมพ์หรืออายุสี่สิบสามที่เล่นกองทุน เราต่างก็ต้องเผชิญกับเหตุการณ์แบบเดียวกันที่แสดงไว้ในภาพ

คุณจะต้องชนเพดานอาชีพแล้วตันอยู่ตรงนั้น ทักษะที่เฉียบแหลมจะทำให้คุณฝ่าไปได้

คุณจะต้องตกงานโดยไม่ได้คาดคิด ซึ่งต้องใช้ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นช่วยประคองให้รอด

คุณจะต้องกระโดดออกจากรางเดิม ซึ่งต้องใช้ตัวตนที่ชัดเจนเพื่อฝ่าผ่านความโกลาหลที่เกิดขึ้นเสมอ

คุณจะได้รับโอกาสอย่างไม่คาดฝัน ซึ่งต้องทุ่มเทแรงขับเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาสนั้น

เท่านี้เอง มีการเปลี่ยนแปลงทางอาชีพหลักๆ เพียงสี่แบบ บัญชีออม (อา) ซีพถูกออกแบบมาเพื่อให้คุณได้ประโยชน์สูงสุดจากสถานการณ์ทุกแบบ

อาชีพจะรุ่งหรือร่วงนั้นขึ้นอยู่กับว่าเราจะลงทุนกับมันแบบไหน นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมหนังสือเล่มนี้จึงช่วยคุณได้ในสองเรื่องคือ

1. สร้างบัญชีออม (อา) ซีพที่มีค่านับพันล้าน
2. ใช้มันเพื่อการพลิกงานเปลี่ยนชีวิตให้เป็นแบบที่คุณเฝ้าฝัน

งานนั้นเป็นเรื่องยากเพราะมันเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ตัวเรากลับไม่เคยเปลี่ยน เรามีแนวโน้มที่จะเกลียดการเปลี่ยนแปลงแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะทำให้เกิดเรื่องดี ๆ เราไม่สนใจ ปฏิเสธ หรือแม้แต่ต่อต้านมัน และก็ไปติดที่ทางตัน

ถึงเวลาเปลี่ยนมุมมองที่มีต่องาน

ถึงเวลาไล่ตามความฝันที่เราเอาแต่วิ่งหนีมาตลอด

ถึงเวลาทำงานที่เราใส่ใจ

ถึงเวลาที่จะทะลุผ่านเพดาน

ถึงเวลาที่จะพลิกงานเปลี่ยนชีวิต

“

ไม่มีนักดนตรีชื่อดังคนไหนกล่าวว่า

‘ตอนที่ผมแต่งเพลงขึ้นเอก

ชีวิตผมอยู่ในช่วงที่แสนสบายและไร้อุปสรรค’ หรือ

”